

Alibi

Rácz Noémi

Magyar Képzőművészeti Egyetem

Festőművész szak II. évfolyam

Témavezető: Gaál József egyetemi docens

Képeimet leginkább a spontán máshollét jellegzetességével tudnám definiálni. A két munka születésének apropója nagyon egyszerű. Többnyire idegen fotókkal dolgozok, ugyanakkor keresem az egyezést az emlékeimben idealizálva elraktározott momentumokkal. Olyan állapotot kívántam felvázolni, ami saját személyemen túl, másoknál is elindíthatja a reminiscencia folyamatát.

Az emlékezés nem fedi le teljesen azt a tartományt, amire aspirálni kívánok. Nem csak képek felvillanásáról van szó a múltból, hanem lehetőségek, képi elemek kisajátításáról és tovább gondolásáról. Arra szeretnék utalni, hogy mindennek létezik egy ideája a tudatunkban, ami egy kiindulási pontot képez a tárgyak terek emberek egyszóval a létezőknek a megítélésével kapcsolatban. Ezek nyilvánvaló módon nem egyformák az egyes személyeknél, de lehetnek akár hajszál híján megegyezők. A képeknek ez a fajta létmódja örök titok marad a számunkra.

A saját ideáljaim kialakítása már egész korai gyermekkorra tehető, a világ kinyílásával egyenlő. Terek színhelyek újrakonstruálásával élek, amik még mindig kiemelt helyet élveznek a személyes gyűjteményemben. De nem feltételezem azt, hogy ha egy gondolatot vagy érzést közvetíteni kívánok, akkor a képi nyelvben csak azt, és csak úgy interpretáljam, ahogy az bennem létezik. Itt jönnek a hasonlók, a mintha jelenségek, melyekkel megidézni és egyúttal kiváltani kívánom a saját tapasztalat körülményeit.

Visszatérve a festményekre, ezeket is egy ilyen korai emlék lenyomat manifesztációjaként definiálnám. Borbélyüzlet és medence, melyeknek egy csontig letisztított „ősképe” bennem él ugyan, de az idők folyamán ráakodtak idegen tartalmak. módosították a viszonyunkat. A képek számomra megtestesítik létnek azt a kitágított érzését melyben az itt és a máshol nem zárja ki egymást, az elvágódás teret, anyagi formát kaphat.

Alibi I. II. 2012 vegyes technika, vászon 2x120x100cm

